

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

AĞA VE AVENESİ Patron ve Adamları

Ebu Muhammed el-Makdisi

Hapishanede, eşkıyalar aleminde çirkef, problemli fakat nüfuz sahibi, "Ağa" diye isimlendirilen kişiler bulunur. Bunların etrafında ise "Avane" diye adlandırılan, ağaları olmadan hiç bir işe yaramayan ve genellikle de toplumun en düşük tabakasından kimseler olur. Bunlar kendilerini ağalarının hizmetine adanmışlardır. Ağanın yemeğini getirmek, yatağını düzeltmek ve çevresini derleyip toplamak gibi hizmetlerin yanında burada söyleyemeyeceğim her türlü pis işleri de yaparlar.

"Avaneler" genellikle zina, livata gibi suçlardan hüküm giymiş toplumun en alt seviyesinden olan insanlardır. En pis işleri bunlar yaparlar. Kendilerini savunacak bir güçleri de yoktur. Ağalarının emirlerine boyun eğip, onların pis işlerini yürütmeleri karşılığında ağalarından medet umarlar. Bu yüzden de onları ağalarının eteğine yapışmış olarak görürsün.

Kendilerinden istenilen talepler ne kadar aşağılık olursa olsun yerine getirmekte mahirdirler. Hatta bu talep mahkûmiyet sürelerini uzatacak bir suç olsa bile fark etmez. Diğer mahkûmlara sataşır, kavga ederler, ağalarının vurmalarını istediği herkesi büyük-küçük demeden itibarına bakmadan vururlar. Kendi seviyesizliklerine bakmaksızın önlerine gelene sataşır dururlar. Ve bunu da sadece çevresi eşkıyalarla çevrili ağalarına güvenerek yaparlar.

"Ağaların" hapishanedeki yandaşları arasında satabilmek için onlara hap ve uyuşturucu getiren gardiyanlar ve polislerle bağlantıları olur.

"Aveneler" genelde iki şey üzerinde mahirdirler. Birincisi, ağalarına karşı çıkan herkese tuzaklar kurmak, onların ardından entrikalar çevirmek ve onu en iğrenç suçlularla itham etmek. Ağalarına düşmanlık eden herkes -kendileri bu işin uzmanı olmalarına rağmen - ya homoseksüeldir ya da -devlet ajanıdır. Halbuki efendileri olan "Ağaları" devletin en büyük taraftarıdır.

"Avenelerin" mahir olduğu ikinci husus ise; hapishane aleminde ağalarından zerre kadar dahi olsa bir menfaat elde edebilmek için onların ayakları altında sürünmekten ve önlerinde yere kapanmaktan haz almalarıdır. Ağalarının yemeklerinden, haplarından ya da sigarasından başka kimselerin faydalandığından daha çok faydalanabilmek için her türlü düşüklüğü sergilemek bunların genel karakteridir.

Bunlar tıpkı köpekler gibidirler. Sahibini gördüğü zaman onun ayakları altına yuvarlanan, sahibine olan sevgisinden gurur ve sevinç duyarak onun önünde kuyruk sallayan köpekler misali... (Köpeklerin bunlardan daha üstün olduğunu bildiğim halde böyle bir benzetme yaptığım için onlardan özür diliyorum.)

Bu kişiler efendilerinin yanında tavşan gibi iken başkalarının yanında sırf efendilerinin çetesine katılmış olmaktan dolayı şişinerek, böbürlenerek gezinirler.

Hapishanedeki bu ayak takımı ile efendileri arasındaki ilişkiyi düşününce, bu ilişkinin günümüzde Amerika ile onun yandaşları olan 3. Dünya Ülkelerinin yöneticileri ile aralarındaki ilişkiye ne kadar çok benzediğine hayret ettim.

Dünya düzeninin sarsılıp Amerika'nın dünyada tek güç haline gelmesinden önce iki kutuptan oluşan dünyada, Amerika 3. Dünya ülkelerindeki pek çok kişiye göre emperyalizmin sembolü idi. Bu dönemde Amerika adına çalışmak suçu, ülkedeki zillet sistemine boyun eğmeyi reddeden ve bu sistemin aşırılıklarına, zulmüne ve küfrüne karşı baş kaldıran bir mücahide ya da herhangi bir kişiye yapıştırılmak üzere hazır tutulan bir ithamdı. Herhangi bir kimse sisteme karşı başkaldırırsa anında "O Amerikan casusu, Washington'dan para alan bir kişidir." Şeklinde sistemin tellalları ve medya tarafından suçlanırdı.

Bir insana sadece böyle bir suçun nispet edilmesi bile onun bitmesi, başının büyük derde girmesi, yargılanması ve hapsedilemesi için yeterli idi. Sistem ve yöneticileri kendileri boğazlarına kadar bu suçun içine batmış olmalarına rağmen başkalarını bu suçla itham ederlerdi. Tabî ki kendilerinin işledikleri suçlar, tıpkı hapishanedeki eşkıyaların yaptığı gibi gizliydi.

Ancak bu gün Amerika'nın dünyada tek bir güç haline gelmesi, tek başına dünyaya hükmetmesi, Amerika'ya ve onun siyasetine boyun eğen devletler nazarında bütün ölçütleri alt üst etti. Artık açıkça Amerika için çalışmak ve ona tabi olmak bir ihanet görülmemektedir. Amerika'ya uşaklık yapmak artık onur kırıcı ve utanç verici olmadığı gibi, onun ayakları altında sürünmek -karşılık bekleyerek ya da karşılıksız- emperyalizme hizmet etmek kabahat de değildir. Çünkü artık Amerika onların nazarında emperyalist bir ülke olmaktan çıkıp, siyasetine boyun eğdikleri, tabi olmaktan gurur duydukları efendileri oldu.

Nasıl olmasın ki, kendileri için hangi sistemlerin (örgütlerin) şer odağı olduğunu o belirliyor. Onlarda bu sistemleri (örgütleri) kuşatıp onlara despotça davranmakta birbirleri ile yarışıyorlar. Diğer taraftan kimlerin hayır odakları olduğunu da Amerika onlar için belirliyor ve onlarda bu odaklara –bu aslında İsrail gibi terörün ta kendisi ve kaynağı olmalarına rağmen– yaklaşmak için yarışıyorlar.

İşte bu, Amerika'nın ortaya çıkardığı, bütün değerlerin, düşünce ve ilkelerin üzerinde görülen küreselleşme kültürüdür... Bunun karşısında ise Amerika'nın siyasetine karşı ayaklar altında ezilmeyi kabul etmeyen, zillate baş kaldıran özgür halklar, yargılanıp hapsedilmesi gereken suçlu ve teröristler olarak isimlendirilmiştir.

İşte böylece günümüzde Amerika'nın menfaatini gözetip ona boyun eğen, gerçek manada ve fiilen onun için çalışan, her açıdan emirlerini yerine getiren, halkından çok Amerika'ya sadık olan devletler, halklarının şerefini satarak Amerika'nın kavgasına ortak olmuşlardır. Bunun tek sebebi ise Amerika'nın kendi boyunlarına geçirdiği yuları sağlamlaştırmaktır. Bu tavır onlar nazarında özgürlük, şeref, halklarının menfaatleri ve kalkınması için çalışmak anlamındadır.

Amerikanın küreselleşme adı altında tüm dünyaya yaymış olduğu ve bütün dünya ülkelerinin isteyerek ya da istemeyerek (korkudan dolayı) peşinden gittikleri bu uluslar arası terörizm ve eşkıyalıkla, hapishanedeki eşkıyaların yaptığı şey arasında hiç bir fark yoktur.

Bu devletler efendileri olmadan kıllarını bile kıpırdatamazlar. Amerika onlara ne yaparsa yapsın onsuz hiç bir kıymetleri bulunmadığı için seslerini çıkaramazlar.

Bu devletler Amerika'ya itaatkar bir hayvanın sahibine itaati misali itaat ederler. Zaten böyle yapmazlarsa Amerika'yı memnun edemezler. Onlar dünyanın eşkıyası Amerika olmadan hiç bir güce, hiç bir kıymete sahip değildirler. Tıpkı hapishane ağasının etrafındaki asalaklar gibi.

Bu yüzden mücahitler Newyork, Washington, Kenya, Yemen, Riyad ve diğer yerlerde olduğu gibi efendilerinin guruları kırıldığı zaman deliye dönerler. Onlar Allah'ın dinini terkedip, O'nun dostları ile savaşır ve onların nazarında Amerika'dan daha kıymetli hiç bir şey yoktur. Ve bilirler ki – hapishanedeki ahlaksız, asalakların bildiği gibi- eğer efendileri Amerika yok olursa kendileri de yok olup gideceklerdir. Çünkü varlıklarının devamı Amerikanın devamına bağlıdır. Tıpkı hapishanedeki "Avenelerin" varlıklarının eşkıya "Ağalarına" bağlı olması gibi.

Allah'ın düşmanı Bush, İslam'a karşı haçlı savaşı ilan etmesi ve böylece insanları Amerika karşıtı ve Amerika taraftarı olarak ikiye ayırması ile aptallığını zirveye taşıdı. Savaşının İslam'a karşı olduğunu ilan etmekle bize en büyük hizmeti sunmuş oldu. İnsanlar ya İslam taraftarı ya da onun karşıtı eşkıya taraftarı olarak ikiye ayrıldılar. Bush'un bu ilanı ile ülkemizdeki İslam dünyasındaki ülkelerin yöneticileri de hemen eşkıya saflarında yerlerini aldılar. ABD'nin nazarında şeref sahibi olmak, arkasında saf tutmak için mücahit avına çıkmışlar, Amerikanın isteklerini yerine getirmek, ayakları altında sürünmek, planlarını uygulamak için birbirleri ile yarışmaktadırlar.

Yemen; Hava sahasını Amerika'ya açtı. Amerika canının istediği gibi davranıyor, bombalıyor, öldürüyor, dilediğini tutukluyor. Ne havada, ne karada, ne denizde Yemenli yöneticilerin hiç bir egemenliği yok. Tek egemen efendileri... Sadece siyasi boyun eğişle yetinmiyor, okullara, üniversitelere Amerika'nın istediği programların uygulanması ve öğrencilerin Amerika'ya tabi olması konusunda baskı yapıyorlar. Bunun yanı sıra Aden Kilisesini açarak restorasyonunu yaptılar.

Fas; küreselleşmeye uygun eğitim vermedikleri gerekçesiyle mescid imamlarını yargıladı. Bununla da yetinmeyerek terörle mücadele kanunları adı altında Amerika'yı memnun edebilmek için namuslu genç kızların peşine düştü. Onları hapishanelere attı. Sonra üzerlerinde İslam'ın izi olan, kişisel haklarla ilgili kanunlara döndüler. Kendisinde zerre kadar İslam'ın izi olan kanunları -değersiz efendilerinin kanunlarına uygun hale getirerek, kadın hakları adı altında- sildiler ve yok ettiler.

Ürdün'e gelince... Yöneticiler bütün bir ülkeye savaş açtılar, katil Amerika'yı memnun etmek adına ülkeyi viraneye çevirdiler. Delilere, çocuklara hatta ölümlere ve şehid olan mücahitlere bile terörist damgasını vurdular. Niçin olmasın ki; ne şekilde olursa olsun maksat Amerikanın memnuniyeti değil mi? Hatta tanklar ve uçaklar, İsrail'e yönelmek yerine ülkeyi ve Müslümanların evlerini harabeye çevirse bile...

Sınırları içindeki mücahidleri tutuklamakla ve sürgün etmekle yetinmediler. Efendileri Amerika'yı memnun etmek uğruna mücahitleri el-Kaideye üye olmak suçuyla itham ettiler, dünyanın dört bir tarafında mücahitlerin peşine düştüler, yakaladıklarını tutukladılar. Ürdün'ün, İsrail'in sınır güvenliğini sağlayan askerlerine gelince; oraya yaklaşmayı düşünen herkesi öldürürler.

Suudi Arabistan... Davetçileri ve mücahitleri ülkenin dört bir yanında takip etmektedir. Medine'de, Ada'nın diğer şehirlerinde ve hatta Beytul Haram'da dahi mücahitlerin kadınlarını örgüt üyesi olmak ithamıyla tutuklamışlar, öldürmüşlerdir. Yaptıkları bununla kalmamıştır elbette. Suud tağutları bugün bizlere ıslah projesi adı altında saldırırken, laiklere ve (sözde) kadın hakları savunucularına sonsuz imkanlar tanımaktadır. Bütün bunlar Amerika'nın gözüne girmek içindir elbette.

Kuveyt... Yüzlerce mücahit katil Amerika'nın istekleri doğrultusunda zindanlara atılıyor. Şeyh Üsâme bin Ladin ile akrabalık bağı ortaya çıkan ya da ona sempati duyan herkesi bundan dolayı yargılıyor. Amerika'yı razı etmek için zekat ve yardım komisyonlarına dahi el koyuyor.

Pakistan... Bu Amerikan uşakları, beş yüz mücahidi tutuklayıp Amerika'ya teslim etmekle övünüyorlar. Ve dini eğitim veren medreselerdeki eğitim sistemini değiştirmek için ciddi çalışmalar yapıyor. CIA ve FBI ajanları Pakistan'ın her bir karışında cirit atmaktadır.

Endonezya... Dini enstitülerde ders veren hocaları tutuklamakla yetinmiyor, onlara sadece Amerika'yı memnun etmek için el-Kaide üyesi ve terörist damgası vuruyorlar.

Sudan... Üzerinde cihad akidesinden iz bulunan herkesi sürgün ederek ve tutuklayarak Amerika'ya yaklaşmaya çalışıyorlar. Hatta en alt düzeyde davaya yardımcı olanları bile...

Suriye ve İran... Irak sınırlarını mücahidlerin yüzüne kapadılar. İsteyerek ya da istemeyerek mücahidleri tutukluyor, onlara örgüt üyesi ve teröristlikle itham ediyorlar. Ya hapse atıyor ya da ülkelerine teslim ediyor. Sebep belli... Amerika'yı memnun etmek...¹

¹ Ve Türkiye... ABD'ye uşaklığını son beş yılda AKP hükümeti ile zirveye taşımıştır. Artık her ay el-Kaide operasyonları adını altında Müslümanları tutuklamakta, zindanlara atmakta, medya vasıtası ile operasyonları olabildiğince abartmakta, masum Müslümanlara olmadık iftiralar atılmaktadır. Türkiye'de artık el-Kaide operasyonları PKK operasyonlarını kat be kat geçmiş durumdadır. Tabi ki bunlar "Ağa'ya" uşaklığını zirveye taşıma gayretinin bir sonucudur. –yayıncı–

Amerika'nın siyasetine ve hizmetine ruhunu adanmış olan bütün bu sistemler bunca tutuklamalara, bunca hizmete ve İslam'a ve Müslümanlara karşı yürüttükleri bu savaşa rağmen Amerika'nın onlardan yana hiçbir şekilde memnuniyeti yoktur. Amerika onların başlarını ezmekten vaz geçmiyor ve onlardan daha fazla hizmet, daha fazla boyun eğiş, daha fazla itaat ve daha fazla ayakları altında sürünmelerini bekliyor. Amerika'nın gerçek halefi ise İsrail'dir. Halef ile yandaşları arasında ne büyük fark vardır.

Onun Suud rejimine, nasıl baskı yaptığını, nasıl ayakları altına aldığını görebilirsiniz. Onun bu küçük düşüren tavırlarından yöneticilerin aileleri, kadınlar ve eşleri de kurtulamıyor. Suud tağutları kardeşlerimizin hanımlarını Mekke ve diğer şehirlerde takip edip tutuklamışlardı. Allah'ta onların cezasını verdi. Batılı medya onların eşlerini takip etmektedir. Allah medyayı onların kadınlarına musallat etti.

Amerika Irak'a saldırmadan önce Ürdün devleti Irak sınırına patriot füzelerini konuşlandırmıştı. Devlet televizyonunun yayınlarına göre bu füzeler Ürdün'ün düşmanlarına yönelikti. Ürdün'ün hava savunmasını güçlendirmek ve Amerika ile teröre karşı ortak yürüteceği mücadelede kullanılmak üzere oraya yerleştirilmişlerdi. Yoksa İsrail'i Irak füzelerinden korumak için değil.. Asla!! Haşa!!

Savaşın bitiminden sonra Amerika sanki hiç bir şey olmamış gibi füzeleri oradan kaldırıp çekilirken müttefikinin düşeceği sıkıntıya hiç aldırmadı bile...

Pakistan... Pervez bütün işlerin kontrolünü Amerika'ya bırakmıştır. Ancak buna rağmen Amerika Pervez'i onu geliştirmiş silahlar üretmekle suçlamaktadır. Diğer taraftan ise Pakistan'ın komşusu Hindistan'ın, İsrail ile arasındaki geliştirmiş silah pazarlığına göz yumuyor. Son teknoloji Falkon Radarları pazarlığı. Bu radarlar uçaklara yerleştirilecek ve Pakistan'ın her karış toprağı Hindistan'ın kontrolü ve gözetimi altına girecek.

İran ve Suriye'nin Amerika'yı memnun etmek uğruna mücahitlerle savaşıyorlar. Ancak buna rağmen Amerika yinede onların tepesinden inmiyor. Aksine onları cezalandırıyor, ambargolar uyguluyor. Her yıl nükleer silahlarla ilgili kurumlarını kontrol etmeyi yoğunlaştırıyor.

Bunca hizmetin üstüne bir de köpeklerdeki pireler gibi ezilmek... Lağım fareleri gibi muamele görmek... (Zalimlerin bazıları da ellerine geçenin bu olduğunu buğzederek dile getiriyorlar zaten.)

Eskiden Amerikalı ve batılı efendiler yandaşlarını bu kadar açık bir şekilde küçük düşürmüyorlardı. Casuslarının hislerini düşünerek onları perde arkasından yönlendiriyorlardı. Tıpkı kukla oynatıcısının kuklalarını perde arkasından iplerle oynatması gibi. Dikkatsiz olanlara kukla kendi başına oynuyormuş gibi gelir. Oysa açık gözlü olanlar –ki bunlar az sayıdadır- perde arkasındaki ipleri görürler.

İngiltere'nin Mısır'da hakimiyet kurmasının başlangıcında Kermur'a "Mısır'ı yönetecek misiniz?" diye sorulduğunda Kermur, "Hayır... Mısır'ı yönetenleri yöneteceğim" demişti. Bu sömürgecilerin hizmetçilerine karşı uyguladıkları sinsi tavırlarının bir sonucu idi. Onlar casuslarının duygularına ve menfaatlerine önem veriyorlardı. Tabii bu, Amerika dünya üzerinde egemen tek güç olmadan önceydi. Bundan sonra Amerika'nın casusları çoğaldı. Tabi ki casusların değeri de düştü. Mücahitlerin Amerika'ya yönelik darbelerinin artması ile bu iyiden iyiye ifşa oldu. İnsanlar iki kısma ayrıldı... İslam'ın safı ve Amerika'nın çevresinde yerlerini alan gangsterler ve suç ortaklarının safı...

Bu ifşa oluş, cihad eyleminin daha ileriye yönelmesi, ümmetin düzene girmesi ve cihada teşvik edilmesi için gerçekten çok ama çok önemlidir.

Eskiden işlerin gizli yürütüldüğü, kimin ne olduğunun bilinmediği zamanlarda, despot sistemlere boyun eğmeyi reddeden mücahit ya da özgür kişilere isnad edilmek üzere bu sistemler casusluk suçunu kullanırlardı. Aslında bu sistemler kendileri Amerikan uşaklığı suçuna boğazlarına

kadar batmışlardı. Tabii onlar bunu saklamaya çalışıyorlardı. Amerika'da onlara bu konuda duygularını önemsemediği için yardımcı oluyordu.

Bu gün Amerika dünyaya hükmeden tek eşkiya olduktan sonra ve mücahitlerin darbeleriyle ne olduğu ortaya çıkınca, bu siyaseti terketti ve uşaklarının duygularını önemsemez oldu. Dünya net bir şekilde Amerika'nın yanında olanlar ve olmayanlar diye ikiye ayrıldı.

Artık her şey karışmaya imkân vermeyecek şekilde açığa çıktı. Amerika, uşaklarından daha açıkça, alenen kendisine itaat etmelerini istiyor. Aksi takdirde memnun olmuyor.

Bu cihad ahkâmının bütün dünyada ve Müslümanlar arasında –hileleri, sahtekârlıkları aşarak- katettiği mesafelerin bir ürünüdür. Düşman açığa çıktı. Tabiri caizse şapka düştü kel göründü. Ülkemizde düşman taraftarı olanlar ifşa oldu. Karşılarında ise er ya da geç, tağutların tahtlarını devirmek için ümmeti etraflarında toplayacak olan onurlu mücahitler vardır

Hapishaneyi bilmeyen kişilerin oradaki ağalar ve aveneler hakkında bilmeleri gereken çok önemli bir gerçek daha vardır. Şayet günün birinde ağadan bağımsız ve onun gücünü önemsemeyen, cesur bir kişi çıkarak herkesin önünde ağaya onu küçük düşürecek bir darbe vurursa, bu darbe o zamana kadar ağaya kin beleyenleri de harekete geçirecek, onlarda dört bir koldan ağaya saldırıp darbeler indirmeye başlayacaklardır. Ta ki ağanın hakimiyeti bitinceye kadar. O zaman ağanın çevresindekiler de dağılıp her biri bir köşeye saklanacak, ortadan kaybolacak ve unutulacaklardır.

“Kalplerinde hastalık bulunanların: «Bize bir felaket gelmesinden korkuyoruz» diyerek, onların arasına koşuştuklarını görürsün. Umulur ki Allah, bir fetih ihsan eder veya katından bir emir (iş) getirir de içlerinde gizlediklerine pişman olurlar.” (5, Maide/52)